Dosarul nr. 1-15/2025 1-25015608-38-1-06022025

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

21 februarie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Corina Cebotari
Cu participarea:
Procurorului Ion Mîrza
Apărătorului Constantin Mustea
Inculpatului Alexei Serghi
Partea vătămată Maria Iftode

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Serghi Alexei Alexei, născut la *****, domiciliat și locuitor al s. ***** raionul Șoldănești, studii medii, concubinaj, nu are persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 06.02.2025 până la 21.02.2025.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Serghi Alexei Alexei, la data de 02 ianuarie 2025, pe la orele la 01:40 min, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,85 mg/1, fără consimțământul proprietarului, a pătruns ilegal în domiciliul ce aparține lui Iftode Maria situat în or. Șoldănești *****, unde sub pretextul că a fost invitat de soț, la solicitările părții vătămate Iftode Maria de a-l părăsi, a rămas în domiciliu și a refuzat categoric să-l părăsească, aceasta din urmă fiind nevoită să apeleze serviciul „112” care l-au escortat pe Serghi Alexei la IP Șoldănești.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Serghi Alexei Alexei a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal - *„Violarea de domiciliu”, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.*

Privind procedura.

2. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Serghi Alexei Alexei a înaintat o cerere semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele

indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în comiterea fapte incriminate.

La fel, apărătorul Constantin Mustea, care acționează în interesele inculpatului Serghi Alexei Alexei în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat și partea vătămat, în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cereri şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Serghi Alexei din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acesti cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată lui, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Serghi Alexei cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă

semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat 2 cereri autentice în acest sens, le-a susţinut în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. În şedinţă de judecată, inculpatul Serghi Alexei, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că, la data de 02 ianuarie 2025, pe la orele la 01:40 min, fiind în stare de ebrietate , a intrat în casa ce aparține lui Iftode Maria, nu ține minte toate circumstanțele în detaliu, dar își aduce aminte momentul cînd a fost apucat de piept de soțul părți vătămate, până cînd o venit poliție. A menționat că și pe 31.12.2024 la fel a intrat fără voie la partea vătămată. A menționat că îi pare foarte rău de cele comise și că nu va mai comite asemenea fapte.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Serghi Alexei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care

se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Serghi Alexei își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- ***declarațiile părții vătămate Maria Iftode*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, locuiește în or. Șoldănești ***** împreună cu soțul său Iftodie Radu și fiicele lor minore pe nume ***** în vîrstă de 8 ani de zile și ***** în vîrstă de 12 ani. Pe parcursul zilei de 01 ianuarie 2025, s-a aflat la domiciliu împreună cu familia, iar seara, a stat trează pînă tîrziu, fiindcă naviga în telefonul personal, iar ceilalți membri ai familiei deja dormeau. Era deja trecut de miezul nopții, aproximativ orele 01:40 minute, când la un moment dat, a auzit un zgomot, asemănător cu pașii unei persoane. Atunci, imediat a conectat lumina în odaia în care se afla și deplasîndu-se spre bucătărie, conectînd lumina și în bucătărie, a observat o persoană de gen masculin pe care îl cunoaște, fiindcă este concubinul vecinei sale Golban Natalia, ulterior a înțeles că se numește Serghi Alexei. Întrebându-l pe acesta ce caută în bucătăria gospodăriei sale, inițial acesta nu avea nici un răspuns, vizual se afla în stare de ebrietate și atunci l-a strigat și pe soț, fiindcă îi era teamă de prezența persoanei date în gospo***** lor. Deja s-a apropiat și soțul de ei, care la fel l-a întrebat ce caută în gospodărie, la care acesta deja i-a comunicat soțului precum că ar fi fost chemat de către dânsul, însă în realitate nu a fost așa ceva. De nenumărate ori atât ea cît și soțul i-au zis cet. Serghi Alexei să părăsească gospo***** lor, însă acesta nu reacționa la solicitările sale și refuza să iasă din casă, sub pretextul că ar fi fost invitat de soț.

Deja văzînd că acesta categoric refuză să iasă din casă, soțul l-a apucat de haină și l-a scos cu forța din bucătărie pînă în coridorul de la intrare în casă, după care i-a zis soțului că apelează la 112 să solicite ajutorul poliției. Între timp s-a trezit fata pe nume *****, fiindcă era gălăgie în casă și ea a luat fata pentru a nu vedea scena dată și a dus-o în dormitor. în scurt timp la fața locului a sosit un echipaj al poliției, care au documentat cazul dat și l-au preluat pe Serghi Alexei cu ei. Menționează faptul că Serghi Alexei niciodată nu a fost prin gospo***** personală la invitația lor, nu se află în nici o relație cu acesta, nici cu concubina sa, din ce motiv a zis că ar fi fost chemat de către soț, nu cunoaște, dar probabil că era beat. Adăugător poate spune că acesta nu este primul caz cînd cet. Serghi Alexei fără voia sa intră în gospo***** personală, fiindcă la 31 decembrie 2024, la ora mesei, venind de la domiciliu, l-a depistat pe Serghi Alexei pe pragul gospodăriei și întrebîndu-l ce caută la acel moment, i-a zis că îl așteaptă pe soț să-i dea țigări, dar concretizează că soțul nu fumează și atunci tot l-a apucat de haină și l-a scos din ogradă în drum, fiindcă el la fel nu dorea să părăsească gospo***** sa, sub pretextul ca să-i dea țigări. La fel poate spune că tot în ziua respectivă, seara venind din oraș pe la ora 20:00, apropiindu-se de casă, din grădina gospodăriei vecinei sale a ieșit brusc din spatele său cet. Serghi Alexei, care a speriat-o și a început să o urmărească pînă la domiciliu, dar ea la acel moment l-a sunat pe soț și acesta a venit îndată înaintea sa și s-a clarificat el cu Serghi Alexei. Ulterior, la 01 ianuarie 2025, pe la orele 12:00, aflându-se în casă, a fost chemată de către fratele său care se afla în ogradă la acel moment și i-a comunicat că este chemată la poartă de către o persoană de gen masculin, unde apropiindu-se de poartă l-a văzut pe Serghi Alexei și îndată l-a alungat de la poarta gospodăriei sale fără a-l mai întreba ceva. Prin faptul că Serghi Alexei intră fără permisiunea sa în ograda casei, chiar și în casă, atît dânsei, cît și membrilor familiei sale, în special copiilor minori, li se creează o temere, fiindcă de atunci acestea nu mai doresc să stea singure în casă. La fel poate spune că Serghi Alexei nu i-a lovit pe nimeni și nici nu i-a amenințat că aplicarea violenței, doar a pătruns fără permisiune în casă și a refuzat să iasă la solicitarea sa (f.d.34-35);

- ***declarațiile martorului Iftode Radu*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, locuiește în or. Șoldănești ***** împreună cu soția sa Iftodie Maria și fiicele lor minore pe nume ***** în vîrstă de 8 ani de zile și ***** în vîrstă de 12 ani. Pe parcursul zilei de 01 ianuarie 2025, s-a aflat la domiciliu împreună cu familia, iar seara, pe la miezul nopții a adormit. Probabil era deja trecut de miezul nopții, când în timp ce dormea, a fost trezit din somn de către soție, care era în bucătăria casei, tot în bucătărie a observat o persoană de gen masculin pe care îl cunoaște, fiindcă este concubinul vecinei sale Golban Natalia, ulterior a înțeles că se numește Serghi Alexei. Întrebîndu-l pe acesta ce caută în bucătăria gospodăriei sale, la care i-a comunicat precum că ar fi fost chemat de către dânsul, însă în realitate nu a fost așa ceva. De nenumărate ori atât el cît și soția i-au zis cet. Serghi Alexei să părăsească gospo*****, însă acesta nu reacționa la solicitările lor și refuza să iasă din casă, sub pretextul că ar fi fost invitat de către dânsul. Deja văzînd că acesta categoric refuză să iasă din casă, personal l-a apucat de haină și l-a scos cu forța din bucătărie pînă în coridorul de la intrare în casă, după care soția a apelat la 112 pentru a solicita ajutorul poliției. Între timp s-a trezit fata pe nume *****, fiindcă era gălăgie în casă și soția a luat fata pentru a nu vedea scena dată și a dus-o în dormitor. în scurt timp la fața locului a sosit un echipaj al poliției, care au documentat cazul dat și l-au preluat pe Serghi Alexei cu ei. Menționează faptul că Serghi Alexei niciodată nu a fost prin gospo***** personală la invitația lor, nu se află în nici o relație cu acesta, nici cu concubina sa, din ce motiv a zis că ar fi fost chemat de către dânsul, nu cunoaște, dar probabil că era beat. Adăugător poate spune că acesta nu este primul caz cînd cet. Serghi Alexei fără voia sa intră în gospo***** personală, fiindcă din spusele soției, la 31 decembrie 2024, la ora mesei, aceasta venind la domiciliu, l-a

depistat pe Serghi Alexei pe pragul gospodăriei și întrebîndu-1 ce caută la acel moment, la fel i-a zis că îl așteaptă pe dânsul să-i dea țigări, dar concretizează că el nu fumează și atunci soția l-a apucat de haină și l-a scos din ogradă în drum, fiindcă el la fel nu dorea să părăsească gospo***** sa, sub pretextul ca să-i dea țigări. La fel, tot din spusele soției poate spune că tot în ziua respectivă, seara venind din oraș pe la ora 20:00, apropiindu-se de casă, din grădina gospodăriei vecinei sale a ieșit brusc din spatele ei cet. Serghi Alexei, care a speriat-o și a început să o urmărească pînă la domiciliu, dar ea la acel moment l-a sunat pe dânsul și el a venit îndată înaintea sa și s-a clarificat cu Serghi Alexei, în sens că i-a explicat că nu e normal ceea ce face. Prin faptul că Serghi Alexei intră fără permisiunea lor în ograda casei, chiar și în casă, atît dânsului, cît și membrilor familiei sale, în special copiilor minori li se creează o temere, fiindcă de atunci acestea nu mai doresc să stea singure în casă. La fel poate spune că Serghi Alexei nu i-a lovit pe nimeni și nici nu i-a amenințat cu aplicarea violenței, doar a pătruns fără permisiune în casă și a refuzat să iasă la solicitarea sa. Adăugător poate spune că în seara cu pricina poarta de la intrare în gospodărie era încuiată la cheie, însă ușa de la intrare în casă nu era încuiată, fiindcă nu a avut niciodată astfel de cazuri (f.d.37-38);

- ***procesul verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2025,*** prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii și anume gospo***** cet. Iftodie Maria situată în or. Șoldănești ***** (f.d.36).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în

următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Serghi Alexei au fost încadrate juridic în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *„Violarea de domiciliu”, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-1 părăsi la cererea ei*, iar fapta a fost comisă la 02 ianuarie 2025, aproximativ ora 01:40.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Serghi Alexei oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina comiterea faptei, oferind detalii signifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile părții vătămate și a martorului, cît şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracţiune, în opinia instanţei, aceasta s-a consumat prin acţiune şi anume prin modalitatea normativă de *„pătrundere ilegală, fără consimţământul victimei”*, or inculpatul Serghi Alexei a intrat fără consimţământul proprietarului Maria Iftode şi fără a avea acces liber în interiorul locuinţei acesteia şi astfel a pătruns în spaţiul privat al său, unde a şi fost depistat de ultima, iar ulterior fiind reţinut de martorul ocular şi deferit angajaţilor poliţiei, fapt confirmat şi de către inculpat la faza urmăririi penale sau în şedinţă de judecată.

Subsecvent, la caz, infracţiunea incriminate este una formală, care se consider consumată din momentul în care inculpatului a pătruns în spaţiul privat al părţii vătămate, fără consimţământul acesteia, fapt dovedit la caz, or reiterând, în conformitate cu art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală, prin noţiunea de *„domiciliu”* se înţelege orice *locuinţă* sau construcţie destinată *pentru locuirea permanentă* sau temporară *a unei* sau a mai multor *persoane* (casă, *apartament*, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială).

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că toate infracțiunile incriminate sunt intenționate, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) din Codul penal, acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 16 ani.

În acest fel, reieșind din analiza făcută mai sus, instanța conchide că, în acțiunile intenționate ale inculpatului Serghi Alexei, se regăsesc elementele laturii obiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal și anume pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-1 părăsi la cererea ei. Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Ion Mîrza, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Serghi Alexei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

Partea vătămată Maria Iftode a invocat că nu este prima oară cînd inculpatul intră fără permisiune la ei în gospodărie, dar i se făcea milă și nu solicita ajutorul poliției, iar în ultimul caz ca urmării a intrării în casă s-a speriat și fiica sa minoră și prin urmare a sunat la poliție. A susținut poziția acuzatorului de stat.

Apărătorul Constantin Mustea, care acţionează în interesele inculpatului Serghi Alexei solicitat aplicarea unei pedepse alternative cu închisoarea, și anume cea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime minimă.

La rândul său, inculpatul Serghi Alexei a subliniat în ultimul cuvânt faptul că îi pare rău de ce a făcut şi promite că nu va mai repeta, fiind de acord să-i fie aplicată sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare comise cu intenţie.

Totodată, instanța de judecată reține că Serghi Alexei a comis infracțiunea în prezență circumstanţelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal și anume săvîrşirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare, cît și în prezența în circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal şi anume săvîrşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, instanţa precizează că nu mai poate fi reţinută drept circumstanţă atenuantă faptul recunoaşterii vinovăţiei, pentru ce instanţa nu o poate aprecia drept o circumstanţă atenuantă şi concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Serghi Alexei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 179 alin. (1) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.*

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea până la limita maximă *de 1 an şi 6 luni*, pentru pedeapsa cu amendă în cuantum *minim de 500 unităţi convenţionale (potrivit art.64 alin.(2) Cod penal),* iar pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum *minim de 75 de ore* și cuantum maxim *de până la 150 de ore*.

Totodată avînd în vedere personalitatea inculpatului care la locul de trai se caracterizează negativ și anume are un comportament antisocial, consumă abuziv băuturi alcoolice (f.d.28), anterior nu a fost atras la răspundere penală (f.d.23), însă a fost atras la răspundere contravențională în perioada01.01.2020-14.01.2025 de 10 ori și nu a executat nici o sancțiune pecuniară (f.d.24), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d.21, 25), cît și faptul că nu este prima oră cînd pătrunde ilegal în domiciliul părții vătămate, fapt recunoscut însăși de inculpat.

Respectiv, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală și a art. 80^1 alin. (1) din Codul penal o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

La această concluzie instanţa a ajuns reieşind din caracterul prejudiciabil al faptei comise, specificul ei, condiţiile concrete de săvîrşire a acesteia, raportate la modul comiterii, timpul şi locul săvîrşirii. Instanţa consideră că pedeapsa pecuniară ar fi o sancţiune prea blîndă pentru fapta comisă şi prin aceasta nu se va atinge scopul pedepsei penale, iar pedeapsă cu închisoare ar fi una prea gravă.

6. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67 și 80^1 din Codul penal, articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Serghi Alexei Alexei de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal şi se condamnă pentru fapta săvîrşită, stabilindu-i pedeapsa de 150 (una sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Serghi Alexei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Serghi Alexei va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Serghi Alexei că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Serghi Alexei a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,

judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**